

1911-07-14

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 71

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Her måske hoi mundligt om
 en gang. Der er sa mange gode
 møder ogsaa de nede, jeg syntes jeg
 gennem deres længe og deres gamle
 ord, spredt glimt af den lille
 stovne der vil frelse vort folk frem
 for al politikk. Og med tanken på den
 gik jeg og regnede på Grundlovens
 ord. Våbenet vare kvindens, hvis ord er
 kampens fryde, de altid er let troende, her
 en glæstentur lyde, og skinnit standom
 skuffes vel, som hist i godeskraven, man
 - jomfru af Gabriel fik bod med fortænt
 Gaven, og stort var siden kvindehelt, ved
 byggen og ved graven - De se her af
 søkende, beundret solen fæne, og alle
 mellem afvigene de let og lys man
 saone. I løst dem glædeligt utangen
 gang, her mødt i morgenstunden, med
 kede de fulgte hjertets trang, at
 salve bane vunden, dem lærte himlen
 fæle sang, at solen var oprunden
 Ja, hils nu Johan Thomas og Peter
 og lær vel I alle.
 Høflig hilsen til dig og Jakob
 for Anders og mig

Lille Steum 14/7 11

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 76

Kære Agnete, jeg tænkte
 da meget på den store dræng
 for leden. Jeg var nede i
 Borslund i Sønderjylland
 og gik en tidlig morgen over
 Lønges til Bøstede Kirke
 hvor Johan Thomas Lundby's grav
 er. De fineste blomster stod
 langs vejen og jeg havde en
 kranse af dem med. Graven
 var let at finde, der er sten og
 Kors på den, og smeden der stod
 i sin der kunde ogsaa for godt
 dansk sige mig i hvilket by
 den la, og en anden, jeg siden
 fulgte et stykke med kunde
 ogsaa fortælle på at det var fra

masken der sygd for, at de havde
gjort kvæl, da kuglen ramte.
"Eller, nu snakkes der jo ellers
ikke om det mere, og fejede han
til, og gav sig en lang snak
om de preussiske og danske
generaler, da de rejste mindes,
mærket ved Svends, mens han
var i tjenesten.

Men jeg tænkte på, og var glad
der ved, at der nu er en ung
Johan Thomas der måske vist
får lov at føre dansk kendet
videre ind i vort folk.

Da hvor vi trænge til at få
vore sønne danske øjne op.

Jeg syntes det var sødt at
tænke på så ung Lundby
var da han døde, - jeg ved
kun så lidt om ham.

Skal høre noget hos eder
en gang.

Ja, Julie, min søster som er hos
os nu, lever så meget i tanken
om en lille friskole hjemme
hos hendes datter Ellen Vedel.

Det lader til at der er vel at
sætte sig nogen des til, og en
flink lærer men de at have.

Hun vilde vist ha' mig til
at spørge om I mon vilde
have eder lille Marie med
der. Jeg forstår så godt Julies
og hendes datters trang til en
siden lille hjemskole, og vilde
ønske den måtte komme i gang
for dem, og gerne følges af
mange flere små.

Det er fulde mørkt, jeg kan
ikke se min skrift. Men dagen
er travlt i disse frugt og gæst
vi tider - Og så får jeg så
megt at tænke på vrede i
Søndersjylland, men det skal